

og jeg haaber, at han vil blive i det samme Spor, hvori han er begyndt. Hvad derimod det ærede Medlem selv angaar, skal jeg ingenlunde give ham det Sludsmaal, som han gav mig i Morgaars, og som han formede paa Tyft. Jeg skal vel vogte mig for at tale Tyft, i alt Fald var det nødvendigt, at jeg saa fik et Kursus hos det ærede Medlem, inden jeg gav mig dertil.

Formanden (Sofus Høgsbro): Det ærede Medlem bliver lidt for personlig i sine Udtalelser, og det ærede Medlem maa erindre, at de Fremstillinger, der ere givne andetsteds af det af ham nævnte Medlems Udtalelse, ikke have været rigtige.

J. Jensen: Det er nok muligt, men jeg har nu en Gang hørt den tyfte Udtalelse, ligesom Bladene have hørt den, og derfor vil jeg ogsaa holde mig helt borte fra det tyfte for at kunne komme godt fra det. Jeg vil da ingenlunde sige, som det ærede Medlem sagde om mig: „megen Strig og liden Uld“; men jeg vil sige om det ærede Medlem, at naar han taler om at levere Arbejde til Kommissionen, saa har det ærede Medlem hverken leveret Strig eller Uld til Kommissionens Arbejder.

Wulff: Jeg havde egentlig ikke tænkt mig anden Gang at skulle tage Ordet og opholde Tinget under denne Behandling. Imidlertid har man jo, som et gammelt Ord siger, ikke Fred længere, end Ens Nabo vil, og jeg har en Nabo i denne Forstand, nemlig det ærede Medlem for Sorø Amts 3dje Valgkreds (Næbt), som forleden Dag fremsatte en Del Bemærkninger om en Sag, som jeg ogsaa er interesseret i, nemlig om Toldspørgsmaalet, og derfor finder jeg mig foranlediget til at svare det ærede Medlem paa hans Bemærkninger. Naar jeg gør det, er det ikke min Agt at optage en almindelig Tolddebat. Jeg har i alt Fald bildt mig ind, at den ikke burde henlægges under Finanslovens første Behandling, og at man ikke der skulde tage dette store Spørgsmaal op til en saadan vidtomfattende Forhandling. Det ster vel nok, hvis vi da leve længe nok, og det ærede Medlem og jeg til den Tid have Sæde her i Salen, at den Dag kommer, da dette Spørgsmaal staar paa Dagsordenen, og til den Tid tror jeg det er bedst at gemme Debatten i sin store Almindelighed. Det er derfor foran nogle enkelte Punkter, som jeg finder mig foranlediget til at svare paa med det samme. Det skal særlig ikke blive ret mange af det ærede Medlems almindelige Betragtninger, jeg skal

indlade mig paa, jeg skal kun berøre et Par Stykker ganske flygtig; men derimod har jeg til Hensigt at indlade mig paa enkelte mere specielle Punkter, som det ærede Medlem fremkom med, og ganske særlig angaaende hans eget Speciale, nemlig Gardinindustriens Stilling, hvor jeg mener, at de af det ærede Medlem meddelte Oplysninger vare saa gale som vel muligt. Jeg skal nu først tillade mig at berøre nogle ganske enkelte almindelige Spørgsmaal. Det ærede Medlem sagde, at han repræsenterede en Anstuelse, som deltes af Europas intelligenteste Statsmænd og Nationaløkonomer, og saaledes var det ogsaa for vort Bedkommende, indtil vi fik den formodentlig meget uintelligente Regering, som udstedte provisoriske Finanslove. Denne Deling af Verden imellem os er jo noget ugunstig for mit Bedkommende, idet jeg bliver henvist til den mindre intelligente Del; men jeg maa saa trøste mig med, at der for Øjeblikket slet ikke synes overhovedet at være nogen intelligent Statsmand i Europa. Jeg kender idetmindste ikke for Tiden nogen europæisk ledende Statsmand, ikke engang i England, der repræsenterer det ærede Medlems Anstuelser. Thi selv den nuværende engelske Premierminister tillod sig i en vel bekendt Tale for nogle Aar siden, da han sidst sad paa den ledende Plads i England, paa en ret uerbødig Maade rent ud sagt at gøre Nar af den høje og hellige Frihandels teori, som han kaldte den, saa ikke engang han synes at høre til den intelligente Side af Statsmændene. Men ogsaa med Hensyn til det, som jeg staar i Forbindelse med, nemlig Industri og Haandværk her i Landet, vil jeg sige, at det ærede Medlem fordelte Kollejerne paa samme Maade som over for Statsmændene. Det ærede Medlem fremskillede det nemlig saaledes, at denne Industri ønskede at bevare Beskyttelsesystemet i andre Lande paa en saadan Maade, at man f. Eks. over for den svenske Toldbestyttelse skulde forsvare sig ved at lægge en højere Told paa Tømmer og Jærn, og det ærede Medlem sagde med Rette, at dette vilde være det samme, som om En, der havde faaet en Ausling, gav sig selv to Auslinger til for at opnaa Ligevægt. Men jeg vil hertil sige, at det ærede Medlem jo dog vist kender det Toldprogram, som dansk Industri og Haandværk har vedtaget i Nar, og derfor maa vide, at et Hovedpunkt paa dette Program er Kravet paa Toldfrihed for Raafloffer. Vore Toldkrav rammes altsaa ikke af det Billede, det ærede Medlem brugte; der vil nok kunne findes andre Ting, hvorpaa der kan lægges Told, naar vi